

Prawosławny Punkt Duszpasterski
pw. św. męcz. archim. Grzegorza (Peradze)

Biały Anioł

Nr 4 (15)

25 stycznia 2009 r.

XXXII NIEDZIELA PO PIĘCDZIESIĄTNICY

Św. Grzegorza Teologa z Nazjanzu, arcybiskupa Konstantynopola,
Sobór świętych nowomęczenników i wyznawców rosyjskich,
Ikony Matki Bożej «Ukojenie trosk»

Ewangelia według św. Łukasza (18, 35 – 43)

W owym czasie, kiedy Jezus zbliżał się do Jerycha, jakiś niewidomy siedział przy drodze i żebrał. Gdy usłyszał, że tłum przeciąga, dowiadywał się, co się dzieje. Powiedzieli mu, że Jezus z Nazaretu przechodzi. Wtedy zaczął wołać: «Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!» Ci, co szli na przedzie, nastawali na niego, żeby umilkł. Lecz on jeszcze głośniejszym głosem wołał: «Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!» Jezus przystanął i kazał przyprowadzić go do siebie. A gdy się zbliżył, zapytał go: «Co chcesz, abym ci uczynił?» Odpowiedział: «Panie, żebym przejrzał». Jezus mu odrzekł: «Przejrzyj, twoja wiara cię uzdrowiła». Natychmiast przejrzał i szedł za Nim, wielbiąc Boga. Także cały lud, który to widział, oddał chwałę Bogu.

Pierwszy list św. Apostoła Pawła do Tymoteusza (1, 15 – 17)

Dziecię Tymoteuszu! Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszość jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego. A Królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu – cześć i chwała na wieki wieków! Amen.

Zdaniem Ojców i nie tylko...

Posłuchajmy W dzisiejszej Ewangelii spotykamy człowieka, nazwanego dostojnikiem, który zadaje fundamentalne, jakże bliskie nam wszystkim pytanie: „co dobrego mam czynić, aby odziedziczyć żywo wieczny”? Jezus zaś odpowiedział mu: „Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij swego ojca i matkę”. W tych słowach Chrystus wyraźnie odwołuje się do Dziesięciorga Przykazań.

Syn Boży wskazuje, że przykazania Dekalogu nie są sztywnymi wielkościami i katalogiem norm etycznych, ale żywym świadectwem wiary, której warunkiem koniecznym jest odpowiednie ukierunkowanie się człowieka wierzącego na Boga. Chrystus nie podważa i nie znosi Dekalogu, ale podkreśla, że Stare Przymierze znalazło swoje spełnienie w Nowym. Przykazania pozostają ciągle te same i zachowują swoją ważność. Chrystus nadaje im jednak nowy sens i nowy wymiar, który jest bardziej odpowiedni dla człowieka, który pragnie być nie tylko sługą, ale także przyjacielem Boga. Nakazy i zakazy nie są celem samym w sobie, lecz służą człowiekowi w urzeczywistnieniu jego powołania stania się przebóstwionym.

Boże przykazania służą człowiekowi w podejmowaniu słusznych decyzji, umożliwiają zachowanie godne człowieka. Dlatego Chrystus, na wyznanie dostojnika zapewniającego o wypełnianiu Bożych przykazań odpowiedział: Jeśli chcesz być doskonały, pozbądź się wszystkiego, co wiąże cię z tym światem, „sprzedaj co posiadasz i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie”. Chrystus dodaje jednak: „Potem chodź i naśladowaj mnie przyjdź i chodź za mną”. W tych słowach wskazuje, że miłość bliźniego staje się doskonałe dopiero wtedy, jeśli towarzyszy jej miłość do Boga. I to, drodzy bracie i siostry nadaje rytm Prawu Bożemu, którym jest Dekalog. Bez miłości do Boga, bez pierwszego przykazania, które mówi: „Ja jestem Pan, Bóg Twój, nie będziesz miał innych bogów przede mną”, Dekalog może być uważany za kodeks norm etycznych, regulujący relacje międzyludzkie. Dla nas, prawosławnych chrześcijan nie jest jednak i nie może takim się stać, gdyż wg słów samego Syna Bożego, streszcza się on w dwóch przykazaniach: miłości Boga i miłości bliźniego, miłości nie jakiegoś tam boga, lecz Tego Jedynego w Trójcy Boga naszego, Ojca i Syna i Świętego Ducha, którego wyznajemy.

Pracujmy zatem wytrwale nad swoim zbawieniem! Gromadźmy potrzebną do tego łaskę Ducha Świętego. Nie zadowalajmy się minimalizmem duchowym, lecz z wiarą, miłością i nadzieją w sercu wstępujemy do Tego, który Jedyne jest Dobry i w którym znajdziemy ukojenie i spokój. Nie ociągajmy się w drodze ku Chrystusowi!

Ikona Matki Bożej «Ukojenie trosk»

Czas i miejsce napisania ikony **Matki Bożej** nazwanej «**Ukojeniem trosk**» nie jest znane. Wiadomo jednak, że została ona przywieziona do Moskwy w 1640 r. przez Kozaków. Umieszczono ją wówczas w cerkwi św. Mikołaja w dzielnicy Pupysze. Tam też ikona ta zasłynęła z licznych cudownych uzdrowień, szczególnie wobec chorych cierpiących na paraliż i epilepsję.

Ikona Bogurodzicy «Ukojenie trosk» posiada bardzo wiele kopii. Niektóre z nich również zasłynęły swą uzdrawiającą mocą. Obecnie pierwowzór ikony znajduje się w specjalnym *kioście* w cerkwi św. Mikołaja w moskiewskich Kuzniecach. Ikona została tam przeniesiona po zamknięciu przez komunistyczne władze radzieckie cerkwi św. Mikołaja w Pupyszach w połowie lat pięćdziesiątych XX w. Jedna z jej kopii, napisana w połowie XVIII w. obecnie jest prezentowana w Galerii Trietiańskiej w Moskwie.

Ikona Matki Bożej «Ukojenie trosk» posiada charakterystyczną kompozycję. Bogurodzica ukazana jest na niej w półpostaci w wyjątkowej dla ikonografii pozycji wyrażającej zadumę, o czym świadczy m.in. wsparta na lewej dłoni głowa. Również mały Chrystus przedstawiony jest w wyjątkowej, rzadko spotykanej w ikonografii pozycji półleżącej. Syn Boży trzyma oburącz rozwinięty zwój pisma, na którym znajdują się słowa: «*Sud prawiedien suditie...*».

Prawdopodobnie nazwa ikony «Ukojenie trosk» pochodzi od istniejącego niegdyś w Konstantynopolu monasteru Matki Bożej. Nazwa «Ukojenie trosk» jest też modlitwą do Bogurodzicy o uzdrowienie z chorób duchowych i cielesnych.

Na podst. J. Charkiewicz, *Tobą raduje się całe stworzenie. Ikonografia Matki Bożej w Prawosławiu*, Warszawska Metropolia Prawosławna, Warszawa 2007.

Terminy nabożeństw

W tym tygodniu w naszej cerkwi będą sprawowane następujące nabożeństwa:

- **31 stycznia** (sobota)
Całonocne czuwanie – godz. 18.00.
- **1 lutego** (niedziela, O Zacheuszu, wigilia święta Spotkania Pańskiego)
Święta Liturgia – godz. 10.00.
- **1 lutego** (niedziela, O Zacheuszu, wigilia święta Spotkania Pańskiego)
Całonocne czuwanie – godz. 18.00.

Serdecznie zapraszamy!

Adres: 00 – 544 Warszawa, ul. Wilcza 31, <http://www.liturgia.cerkiew.pl>

Nr konta: 33 1240 6074 1111 0010 2337 3609.

Redaktor odpowiedzialny: ks. Artur Aleksiejuk, nr tel. – 603037770.